

טהור לאבנים אחרות, שהן חיים ומיתה, ששם לב חכם לימינו של אדם, ולב פסיל לשמאלו, ולא עוד, אלא אתם תסכנו עצמכם, משום שהאבנים הללו של עץ הדעת טוב ורע הן בפרוד, ואבני השיש טהור הללו הן ביחוד, בלי פרוד כלל, ואם תאמרו שהרי הסתלק מהם עץ החיים ונפלו ויש ביניהן פרוד - דבר שקרים לא יכון לנגד עיני, שהרי אין שם פרוד למעלה, ואלו שנשברו, מאותם (בלים) היו. באו לנשק אותו, פרח והסתלק מהם.

אמר רבי יצחק, כל אותם המתים של ארץ ישראל יחיו ויקומו בראשונה לזמן שיחיה הקדוש ברוך הוא את המתים, משום שהקדוש ברוך הוא יתעורר עליהם. זהו שכתוב יחיו מתיך נבלתי יקומו, יחיו מתיך - אלו הם של ארץ ישראל, נבלתי יקומו - אלו שבארץ נכריה, שלא כתוב בהם תחיה אלא קימה, שהרי רוח החיים לא תשרה עליהם אלא בארץ ישראל, ומשום כך פתוב בהם יחיו. נבלתי יקומו, אלו שבחוץ, יבא הגוף שלהם ויקומו, גוף בלי רוח, ואחר כך יתגלגלו מתחת העפר עד שיגיעו לארץ ישראל, ושם יקבלו נשמה, ולא ברשות אחרת, כדי שיתקיימו בעולם כראוי.

אמר רבי אלעזר: בא וראה, בשעה שעתיד הקדוש ברוך הוא להחיות את המתים, כל אותן נשמות שיתעוררו, כלם יקומו באותו דמות ממש שהיו בעולם הזה, ומוריד אותן הקדוש ברוך הוא וקורא להם בשמות, זהו שפתוב לכלם בשם יקרא. וכל

תהוון שקילין אבני שיש טהור לאבנים אחרנין, דאינון חיי ומיתה, דתמן לב חכם לימינו (קהלת י ב) דבר נש, ולב פסיל לשמאלו (שם), ולא עוד אלא אתם תסכנו עצמכם, בגין דאלין אבנין דעץ הדעת טוב ורע אינון בפרודא, ואלין אבני שיש טהור אינון ביחודא בלא פרודא כלל, ואם תאמרו דהא אסתלק עץ החיים מנייהו ונפלו ואית פרודא בינייהו, דובר שקרים לא יכון לנגד עיני (תהלים קא ז), דהא לית תמן פרודא לעילא, ואלין דאתברו מאינון (מאנין) הוו, אתו לנשקא ליה פרח ואסתלק מנייהו.

אמר (דף פא ע"א) רבי יצחק כל אינון מתים דארעא דישראל, יחיון ויקומון בקדמיתא לעידן דיחיי קודשא בריך הוא מיתא, בגין דקודשא בריך הוא יתער עלייהו, הדא הוא דכתיב (ישעיה כו יט) יחיו מתיך נבלתי יקומו, יחיו מתיך אלין אינון דארעא דישראל, נבלתי יקומון אלין אינון דבארעא נוכראה, דלא כתיב בהו תחיה אלא קימה, דהא רוחא דחיי לא תשרי עליהו אלא בארעא דישראל, ובגין כך פתוב בהו יחיו, נבלתי יקומון אלין דלבר, יתברי גופא דלהון ויקומון גופא בלא רוחא, ולבתר יתגלגלון מתחות עפרא עד דמטו לארעא דישראל, ותמן יקבלון נשמתא ולא ברשו אחרא, בגין דיתקיימון בעלמא פדקא חזי.

אמר רבי אלעזר, תא חזי, בשעתא דזמין קודשא בריך הוא לאחייא מיתא, כל אינון נשמתין דיתערו, פלהון יקומון בההוא דיוקנא ממש דהוו בהאי עלמא, ונחית לון קודשא בריך הוא וקרא לון בשמהו, הדא הוא דכתיב (ישעיה מ כו) לכלם בשם יקרא, וכל

נשמתא תיעול לדוכתהא,